

Ослобађајућа пресуда коју је ових дана другостепено веће Хашког трибунала изрекло хрватским генералима Готовини и Маркачу, оптуженим за страдање и изгон стотина хиљада крајишких Срба током војне акције „Олуја“ августа 1995. године, шокирала је и скандализовала и онај део српске јавности за који се веровало да је ниједна вест пристигла с поменуте адресе, више не може изненадити. Снага уверења да су поједини злочини почињени током ратова за *ex*-југословенско територијално наслеђе толико крупни и непорециви да их као такве неће моћи игнорисати ни једна међународно-правосудна институција екстремно ниског правног и моралног кредибилитета, надјачала је, рекло би се, значај и тежину једноиподеценијског и у том смислу нимало обећавајућег српског искуства у односима с њом. Хашки трибунал је, међутим, и у овом као и у претежном броју претходних случајева пред њега доспелих несрпских оптуженика, јасно демонстрирао преваленцију политичких над правним и моралним мотивима својих оснивача и финансијера. Тако је одлука да се новопридолазећи члан породице европских народа по сваку цену растерети хипотеке удружено-злочиначког предузимача, а тиме међународно-моралне одговорности лиши и кључни ванрегионални колаборант у његовом олујном „војно-редарственом подухвату“ над безмало четврт милиона својих суграђана српске националности, у завршници случаја Готовина-Маркач дала оно што је једино и могла дати – ослобађајућу пресуду по злу чувеном хрватском генералском двојцу. Утолико је председник Трибунала и његовог Жалбеног већа Теодор Мерон у судијско-моралном смислу „пао“ као колатерална последица овог очекиваног акта још увек најмоћнијег играча у арени међународне политике, те људски разумљиве, али не увек и сазнајно продуктивне потребе да се кривица за непроцењиву моралну штету која је притом начињена једном, у овом случају српском народу, персонализује. А недуго потом пристигла истоветна, истина још увек првостепена, пресуда једном од твораца најмлађе западно-балканске „државе“, Рамушу Харадинају, само је потврдила у чијом рукама се, заправо, налази хашка „правда“ и по којим критеријумима је исте „деле“.

О моћи и правди - хашке поуке

Пише: Мирјана Радојичић
недеља, 02 децембар 2012 21:51

